

[Aksel Larsen.]

Den afgør, om fiskerlejerne langs kysten af Thy skal affolkes i løbet af den næste menneskealder, eller der skal blive ved at være en dygtig og driftig fiskerbefolkning med mange slægtleds smukke fiskertraditioner at se tilbage på.“

Man peger i henvendelsen også på,

„at her er en af mulighederne for at skabe plads for de store årgange af unge, der nu skal træde ind i erhvervslivet; det har vist sig i Thyborøn og andre steder, at hver fisker, der kan tage på havet, betyder levedygtighed for 10 mennesker på stedet; og en Hanstholmhavn vil også betyde det, som fremtrædende politikere og andre har gjort sig til talsmænd for: at bosættelsen og erhvervsvirksomhederne bør spredes mere ud over landet, trækkes vestpå i stedet for at klumpes sammen.“

Ja, jeg synes, at den argumentation er så rimelig og så rigtig. Det forekommer mig, at når samfundet skal investere, må det også tage sådanne henvendelser som dem, jeg her har nævnt, under overvejelse. Jeg anser det i enhver henseende for bevist, at der er rimelig brug for en Hanstholmhavn, og at den kan betyde erhvervsmuligheder og opblomstring for hele den landsdel, hvori den kommer til at ligge.

Jeg blev noget forbavset, da det ærede medlem hr. Fibiger for nogen tid siden i spørgsmålsform foreslog regeringen, at man skulle udnytte visse ledige bygninger i Hanstholm til militære formål. Det ærede medlems motivering var den, at så kom der dog lidt indtægt og måske lidt beskæftigelse til Hanstholm. Men det ærede medlem synes fuldkommen at have overset, at selvom militæret, som det ærede medlem foreslog, kun midlertidigt blev indkvarteret i de pågældende bygninger, så viser al erfaring, at hvis militæret først er kommet et sted, går det med det ligesom med midlertidige skatter: så bliver det der, og så er det ikke til at drive væk igen.

Det, man har brug for i Hanstholm, er naturligvis beskæftigelse til dem, der går ledige på grund af havnebyggeriets standning; men det er først og fremmest et fremtidsperspektiv. Beskæftigelse og erhvervsmuligheder får man ikke ved at lægge

nogle militære afdelinger eller anlæg ved Hanstholm, men det får man, når man beslutter sig for at følge loven af 1917 og bygge Hanstholm havn færdig.

Det ærede medlem hr. Damsgaard rejste i foråret ligeledes i spørgsmålsform spørgsmålet om Hanstholm og fik af den højtærede finansminister det svar, at regeringen var ved at udarbejde en investeringsplan, og før den var færdig med sin investeringsplan, kunne den ikke sige, om man kunne eller ville investere penge i Hanstholm havn. Der er gået lang tid siden da, og regeringen har ikke på nogen måde røbet, hvordan det går med denne investeringsplan, men den har gradvis indledet en politik, der tyder på, at man ikke er velvillig stemt overfor nogen som helst form for offentligt arbejde — det skulle da lige være indenfor militæret.

Det forekommer mig, at af samfundsmæssige grunde vil en investering i Hanstholm havn være berettiget og lønnende, og jeg er sikker på, at det har samfundet råd til. Men når det er gået sådan med Hanstholm havn, som det er, når man nu har standset arbejdet fuldstændigt, og når man dels tænker på at lægge militær til Hanstholm og dels giver nogle langstrakte forklaringer om, at man overvejer investeringsplaner, ja, så er det jo indlysende for enhver, der kan tænke, at der må være nogen, og nogen med stor indflydelse, der ikke vil have Hanstholm havn bygget, men ikke vover at sige det offentligt, og derpå saboterer havnebyggeriet. Jeg synes, at dette må høre op, og jeg anmoder modstanderne af Hanstholm havn om at bekende kulør, sige, at de er modstandere af Hanstholm havn, og forsøge at begrunde deres standpunkt, sådan at vi i offentligheden og her i folkettingen kan få taget stilling til spørgsmålet.

Jeg ved ikke, om denne opfordring giver noget resultat. Hidtil har de partier, som — enten de deltog eller ikke deltog i regeringen — må antages at have hovedansvaret, foretrukket at tie stille, og i det omfang, de har haft folketingsmedlemmer valgt i Nordvestjylland, har de ladet disse folketingsmedlemmer være velvilligt indstillet overfor Hanstholm havn; men de har samtidig i praksis sørget for, at havnebyggeriet blev saboteret. Ingen af dem har